Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (sedmi senat)

z dne 22. februarja 2024*

„Predhodno odločanje – Socialna politika – Varstvo delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca – Direktiva 2008/94/ES – Prevzem neporavnanih terjatev delavcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, s strani jamstvenih ustanov – Izključitev v primeru, da je delavec podal izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi“

V zadevi C-125/23,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo cour d’appel d’Aix-en-Provence (pritožbeno sodišče v Aix-en-Provenceu, Francija) z odločbo z dne 24. februarja 2023, ki je na Sodišče prispela 1. marca 2023, v postopku

Association Unedic délégation AGS de Marseille

proti

V,

W,

X,

Y,

Z,

Mandataire liquidateur de la société K,

SODIŠČE (sedmi senat),

v sestavi F. Biltgen, predsednik senata, N. Wahl, sodnik, in M. L. Arastey Sahún (poročevalka), sodnica,

generalni pravobranilec: P. Pikamäe,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

* Jezik postopka: francoščina.

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Association Unedic délégation AGS de Marseille I. Piquet-Maurin, avocate,

– za francosko vlado R. Bénard in T. Lechevallier, agenta,

– za Evropsko komisijo F. Clotuche-Duvieusart in F. van Schaik, agentki,

na podlagi sklepa, sprejetega po opredelitvi generalnega pravobranilca, da bo v zadevi razsojeno brez sklepnih predlogov,

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago Direktive 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca (UL 2008, L 283, str. 36).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med Association Unedic délégation AGS de Marseille (združenje Unedic délégation AGS v Marseillu, v nadaljevanju: AGS v Marseillu) na eni strani ter V, W, X, Y in Z (v nadaljevanju: zadevni delavci) in likvidacijskim upraviteljem družbe K na drugi strani glede plačila neporavnanih terjatev teh delavcev po uvedbi prisilne likvidacije zoper to družbo.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 3 in 7 Direktive 2008/94 je navedeno:

„(3) V primeru plačilne nesposobnosti delodajalca je treba zavarovati delavce in jim zagotoviti minimalno raven zaščite, zlasti jamčiti izplačilo njihovih neporavnanih terjatev ter, kakor tudi hkrati upoštevati, da mora biti gospodarski in socialni razvoj v Skupnosti uravnotežen. V ta namen bi morale države članice ustanoviti organ, ki zagotavlja plačilo neporavnanih terjatev delavcev.

[…]

(7) Države članice lahko določijo omejitve glede odgovornosti jamstvenih ustanov, ki morajo biti v skladu s socialnim ciljem te direktive, in upoštevajo različne ravni terjatev.“

4 Člen 1 te direktive določa:

„1. Ta direktiva se uporablja za terjatve delavcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, do delodajalcev, ki so plačilno nesposobni v smislu člena 2(1).

2. Države članice lahko izjemoma izključijo terjatve določenih kategorij delavcev iz področja uporabe te direktive na podlagi obstoja drugih oblik jamstva, če se ugotovi, da te osebam zagotavljajo enako raven varstva, kot izhaja iz te direktive.

[…]“

5 Člen 2 navedene direktive določa:

„1. Za namene te direktive se šteje, da je delodajalec plačilno nesposoben, če je bila podana zahteva za sprožitev kolektivnih postopkov, ki temeljijo na plačilni nesposobnosti delodajalca, določenimi z zakoni in drugimi predpisi države članice, in vključuje delni ali popolni odvzem delodajalčevih sredstev ter imenovanje likvidacijskega upravitelja ali osebe, ki opravlja podobno nalogo, in ko je organ, ki je pristojen v skladu z navedenimi določbami:

(a) odločil, da se sproži postopek; ali

(b) ugotovil, da je podjetje ali obrat delodajalca dokončno zaprto in da razpoložljivo premoženje ne zadošča, da bi bila upravičena sprožitev postopka.

2. Ta direktiva ne vpliva na nacionalno zakonodajo, kar zadeva opredelitev izrazov ‚delavec‘, ‚delodajalec‘, ‚plačilo‘, ‚pravica, ki zagotavlja takojšnjo upravičenost‘ in ‚pravica, ki zagotavlja upravičenost v prihodnosti‘.

[…]“

6 Člen 3 iste direktive določa:

„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da jamstvene ustanove, ob upoštevanju člena 4, jamčijo plačilo neporavnanih terjatev delavcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, ki vključujejo, kadar to zahteva nacionalna zakonodaja, odpravnino ob prenehanju delovnega razmerja.

Terjatve, ki jih prevzamejo jamstvene ustanove, so neporavnane terjatve za plačila, vezane na obdobje pred in/ali, kot je ustrezno, po danem datumu, ki ga določijo države članice.“

7 Člen 4 Direktive 2008/94 določa:

„1. Države članice imajo možnost, da omejijo obveznost jamstvenih ustanov iz člena 3.

2. Kadar države članice izkoristijo možnost iz odstavka 1, morajo navesti trajanje obdobja, za katero mora jamstvena ustanova kriti neporavnane terjatve. Vendar pa to obdobje ne sme biti krajše od obdobja, ki zajema nadomestilo za zadnje tri mesece delovnega razmerja pred in/ali po dnevu iz člena 3(2).

Države članice lahko vključijo to minimalno obdobje treh mesecev v priporočljivo obdobje, ki ni krajše od šestih mesecev.

Države članice, katerih priporočljivo obdobje ni krajše od 18 mesecev, lahko omejijo obdobje, za katero jamstvena ustanova krije neporavnane obveznosti, na osem tednov. V tem primeru se za izračun minimalnega obdobja uporabijo obdobja, ki so za delavca najugodnejša.

3. Države članice lahko določijo zgornjo mejo za plačila, ki jih opravi jamstveni sklad. Te zgornje meje ne smejo biti nižje od ravni, ki je s socialnega vidika skladna s socialnim ciljem te direktive.

Kadar države članice izkoristijo to možnost, morajo obvestiti [Evropsko k]omisijo o metodah, ki so jih uporabile za določitev zgornje meje.“

8 Člen 11 te direktive določa:

„Direktiva ne vpliva na pravico držav članic, da uporabljajo ali uvajajo zakone in druge predpise, ki so za delavce ugodnejši.

Izvajanje te direktive ne sme biti v nobenem primeru razlog za poslabšanje glede na obstoječi položaj v državah članicah in v zvezi s splošno ravnijo varstva delavcev na področju, ki ga ureja ta direktiva.“

9 Člen 12 navedene direktive določa:

„Direktiva ne vpliva na možnost držav članic:

(a) da sprejmejo ukrepe za preprečevanje zlorab;

[…]“

Francosko pravo

10 Člen L. 3253-6 code du travail (zakonik o delovnih razmerjih), v različici, ki se uporablja za spor o glavni stvari (v nadaljevanju: zakonik o delovnih razmerjih), določa:

„Vsak delodajalec zasebnega prava mora svoje zaposlene, vključno s tistimi, ki so napoteni v tujino, ali izseljenci iz člena L. 5422-13, zavarovati za tveganje neplačila zneskov, ki jim pripadajo na podlagi izvajanja pogodbe o zaposlitvi, v primeru postopka prestrukturiranja, prisilne poravnave ali prisilne likvidacije.“

11 Člen L. 3253-8 tega zakonika določa:

„Zavarovanje iz člena L. 3253-6 krije:

(1) zneske, ki so dolgovani delavcem na dan izdaje sodne odločbe o uvedbi kakršnega koli postopka prisilne poravnave ali prisilne likvidacije, ter prispevke, ki jih delodajalec dolguje na podlagi pogodbe o poklicnem zavarovanju;

(2) terjatve, ki izhajajo iz prenehanja pogodb o zaposlitvi:

(a) v obdobju opazovanja;

(b) v mesecu, ki sledi sodni odločbi o sprejetju načrta za prestrukturiranje, prisilno poravnavo ali odsvojitev;

(c) v petnajstih dneh oziroma enaindvajsetih dneh, če je pripravljen načrt za zaščito delovnih mest, po izdaji sodne odločbe o likvidaciji;

(d) med začasnim ohranjanjem dejavnosti, ki je bila odobrena s sodno odločbo o prisilni likvidaciji, in v petnajstih dneh oziroma enaindvajsetih dneh, če je pripravljen načrt za zaščito delovnih mest, po koncu tega ohranjanja dejavnosti;

[…]“

12 Člen L. 3253-14 navedenega zakonika določa:

„Zavarovanje iz člena L. 3253-6 izvaja združenje, ki ga ustanovijo predstavniške nacionalne poklicne organizacije delodajalcev, in odobri upravni organ.

To združenje sklene sporazum o upravljanju z organom, ki upravlja sistem zavarovanja za primer brezposelnosti, in s centralno agencijo za organe socialne varnosti za izterjavo prispevkov iz člena L. 3253-18.

[…]

To združenje in zgoraj navedeni organ sta jamstveni ustanovi za tveganje neplačila.“

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

13 Družba K je septembra in oktobra 2017 zadevne delavce zaposlila na podlagi pogodb o zaposlitvi za določen čas s krajšim delovnim časom.

14 Zoper to družbo je bil 26. junija 2018 uveden postopek prisilne poravnave.

15 Zadevni delavci so 9. julija 2018 podali izredno odpoved svojih pogodb o zaposlitvi.

16 Tribunal de commerce (gospodarsko sodišče, Francija) je s sodno odločbo z dne 24. julija 2018 odredilo prisilno likvidacijo družbe K.

17 Zadevni delavci so 31. julija 2018 pri conseil de prud’hommes de Draguignan (delovno sodišče v Draguignanu, Francija) vložili predloge za vpis svojih terjatev med obveznosti v okviru prisilne likvidacije družbe K zaradi kršitev te družbe, za katere ti delavci menijo, da so dovolj resne.

18 Navedeno sodišče je s sodbami z dne 2. julija 2020, prvič, ugotovilo, da ima to, da so zadevni delavci podali izredno odpoved svoje pogodbe o zaposlitvi, učinek odpustitve brez dejanskega in resnega razloga, drugič, knjižilo njihove terjatve pod obveznosti v okviru prisilne likvidacije družbe K, zlasti za plače za nazaj, nadomestila za neizrabljen plačani dopust, nadomestila za plače v odpovednem roku in nadomestila za odpustitev brez dejanskega ali resnega razloga, in tretjič, ugotovilo, da je zahtevke zoper AGS v Marseillu, ki je zavezano k jamstvu za zneske, ki so predmet navedenih terjatev, mogoče uveljavljati s skupno sodno odločbo.

19 AGS v Marseillu je 28. julija 2020 pri conseil de prud’hommes de Draguignan (delovno sodišče v Draguignanu) vložilo tožbo zaradi neizdaje odločbe.

20 Navedeno sodišče je s sodbami z dne 23. septembra 2021 odločilo, da ni razlogov za popravek sodb z dne 2. julija 2020.

21 V teh okoliščinah je AGS v Marseillu zoper navedeni sodbi z dne 23. septembra 2021 vložilo pritožbo pri cour d'appel d'Aix-en-Provence (pritožbeno sodišče v Aix-en-Provenceu, Francija), ki je predložitveno sodišče.

22 Kot je razvidno iz predložitvene odločbe, izredna odpoved pogodbe o zaposlitvi v francoskem pravu pomeni način enostranske odpovedi te pogodbe, ki je pridržana delavcu in s katero se ta odloči prekiniti navedeno pogodbo, ker je delodajalec storil dovolj resne kršitve, ki preprečujejo nadaljevanje pogodbe o zaposlitvi. Ko delavec poda izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi, ta takoj preneha učinkovati.

23 Poleg tega predložitveno sodišče pojasnjuje, da če sodišče, pri katerem je ena od strank pogodbe o zaposlitvi vložila tožbo, meni, da dejstva, na katera se sklicuje delavec, upravičujejo tako izredno odpoved, prenehanje pogodbe o zaposlitvi povzroči učinke odpustitve brez dejanskega in resnega razloga. Zato naj bi bil delodajalec dolžan plačati nadomestila, povezana s tako odpustitvijo, in sicer nadomestila za čas odpovednega roka in za neizrabljen plačani dopust, zakonsko določeno ali pogodbeno odpravnino ter odpravnino zaradi odpustitve brez dejanskega in resnega razloga.

24 V Franciji naj bi moral vsak delodajalec zasebnega prava svoje zaposlene zavarovati pri association pour la gestion du régime de garantie des créances des salariés (združenje za upravljanje jamstvenega sistema za terjatve zaposlenih, v nadaljevanju: AGS) za tveganje neplačila zneskov, ki jim pripadajo na podlagi pogodbe o zaposlitvi, in sicer v primeru postopka prestrukturiranja, prisilne poravnave ali prisilne likvidacije.

25 Vendar naj bi v skladu z ustaljeno sodno prakso Cour de cassation (kasacijsko sodišče, Francija) v zvezi s prenehanjem pogodbe o zaposlitvi, do katerega je prišlo v obdobjih iz člena L. 3253-8(2) zakonika o delovnih razmerjih, jamstvo AGS pokrivalo le terjatve, ki izhajajo iz prenehanja pogodbe, do katerega je prišlo na pobudo stečajnega upravitelja, likvidacijskega upravitelja ali zadevnega delodajalca. Zato naj bi bilo navedeno jamstvo izključeno v primeru, če izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi poda delavec, če se ta delavec upokoji ali če je pogodba o zaposlitvi sodno razvezana.

26 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da je Cour de cassation (kasacijsko sodišče) v sodbi z dne 10. julija 2019 odločilo, da Conseil constitutionnel (ustavni svet, Francija) ne bo predložil prednostnega vprašanja ustavnosti glede dejanskega obsega razlage člena L. 3253-8(2) zakonika o delovnih razmerjih, ki jo poda Cour de cassation (kasacijsko sodišče), ker je po eni strani predmet jamstva, določenega v tej določbi, vnaprejšnje plačilo terjatev – s strani AGS – ki izhajajo iz prenehanja pogodb o zaposlitvi in nastanejo za potrebe nadaljevanja dejavnosti podjetja, ohranitve delovnih mest in poravnave obveznosti, ter po drugi strani, ker zadevna nacionalna ureditev – kot jo je dosledno razlagalo Cour de cassation (kasacijsko sodišče) in ki izključuje jamstvo AGS za prenehanja pogodb, ki ne izhajajo iz pobude stečajnega upravitelja, likvidacijskega upravitelja ali zadevnega delodajalca – določa različno obravnavanje, ki temelji na različnem položaju, ki je neposredno povezan s predmetom te ureditve.

27 Vendar pa je predložitveno sodišče navedlo, da se zdi, da v primeru prenehanja pogodbe o zaposlitvi, če je delodajalec plačilno nesposoben, iz Direktive 2008/94 ne izhaja, da bi bilo posredovanje jamstvene ustanove v zvezi z nadomestilom za prenehanje delovnega razmerja odvisno od tega, kdo je odpovedal pogodbo o zaposlitvi.

28 To razlago naj bi potrjevala sodba z dne 17. januarja 2008, Velasco Navarro (C-246/06, EU:C:2008:19, točki 35 in 36), v skladu s katero je treba nacionalne predpise, s katerimi se izvaja pravo Unije, razlagati ob spoštovanju načela enakosti.

29 V teh okoliščinah je cour d'appel d'Aix-en-Provence (pritožbeno sodišče v Aix-en-Provenceu) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

„1. Ali je mogoče Direktivo [2008/94] razlagati tako, da omogoča, da jamstvena ustanova izključi prevzem odgovornosti za odpravnino ob prenehanju delovnega razmerja, če zaposleni po uvedbi postopka zaradi insolventnosti poda izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi?

2. Ali je taka razlaga v skladu z besedilom in ciljem te direktive ter ali omogoča doseganje rezultatov, ki jim sledi navedena direktiva?

3. Ali taka razlaga, ki temelji na osebi, ki je v obdobju insolventnosti odpovedala pogodbo o zaposlitvi, pomeni različno obravnavanje zaposlenih?

4. Ali je tako različno obravnavanje, če je podano, objektivno utemeljeno?“

Pristojnost Sodišča

30 AGS v Marseillu v svojih pisnih stališčih trdi, da Sodišče, ker ni pristojno za razlago nacionalnega prava in – v obravnavani zadevi – člena L. 3253-8 zakonika o delovnih razmerjih, ne more biti pristojno za odgovor na postavljena vprašanja.

31 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v okviru postopka, določenega v členu 267 PDEU, Sodišče ni pristojno za odločanje niti o razlagi določb nacionalnih zakonov in drugih predpisov niti o skladnosti takih določb s pravom Unije. Iz ustaljene sodne prakse namreč izhaja, da lahko Sodišče v okviru predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU razlaga pravo Unije le v mejah pristojnosti, ki so dodeljene Evropski uniji (sodba z dne 14. decembra 2023, Getin Noble Bank (Zastaralni rok za zahtevke za vračilo), C-28/22, EU:C:2023:992, točka 53 in navedena sodna praksa).

32 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da se postavljena vprašanja izrecno nanašajo na razlago Direktive 2008/94.

33 Posledično torej ni mogoče ugotoviti, da se vprašanja nanašajo na razlago francoskega prava, in je zato treba trditev AGS v Marseillu glede nepristojnosti Sodišča zavrniti.

Vprašanja za predhodno odločanje

Dopustnost

34 Francoska vlada, ne da bi formalno podala ugovor nedopustnosti vprašanj za predhodno odločanje, v svojih pisnih stališčih trdi, da je izključitev jamstva za terjatve delavcev, na katere se nanaša prvo vprašanje, določena, kot je razvidno iz predloga za sprejetje predhodne odločbe, v členu L. 3253-8(2) zakonika o delovnih razmerjih, kot ga razlaga Cour de cassation (kasacijsko sodišče). Vendar bi morala po mnenju te vlade jamstvena ustanova v primeru, da delavec poda

izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi po datumu začetka prisilne poravnave, vsekakor jamčiti za terjatve v zvezi s plačami, ki zadevnemu delavcu pripadajo na ta datum, v skladu s členom L. 3253-8(1) zakonika o delovnih razmerjih.

35 V zvezi s tem je treba opozoriti, da je le nacionalno sodišče, ki odloča o sporu o glavni stvari, pristojno, da presodi potrebo po predhodni odločbi in upoštevnost vprašanj, ki jih postavi Sodišču, za katera velja domneva upoštevnosti. Tako Sodišče načeloma mora odločiti, če se postavljeno vprašanje nanaša na razlago oziroma veljavnost pravila prava Unije, razen če zahtevana razlaga očitno nima nobene zveze z dejanskim stanjem ali predmetom tega spora, če je problem hipotetičen ali če Sodišče nima na voljo pravnih in dejanskih elementov, ki so potrebni, da bi lahko na zastavljeno vprašanje dalo koristne odgovore (sodba z dne 15. junija 2023, Getin Noble Bank (Odložitev izpolnjevanja kreditne pogodbe), C-287/22, EU:C:2023:491, točka 26 in navedena sodna praksa).

36 V obravnavani zadevi se po eni strani spor o glavni stvari nanaša na posledice, ki na področju plačila terjatev delavcev s strani jamstvene ustanove izhajajo iz načina prenehanja pogodbe o zaposlitvi na pobudo delavca, v okoliščinah, v katerih je delodajalec plačilno nesposoben. Zato ni sporno, da takšen položaj spada na področje uporabe Direktive 2008/94. Po drugi strani pa predložitveno sodišče navaja, da ima težave pri razlagi te direktive, ker se zdi, da ta direktiva ne določa, da je posredovanje jamstvene ustanove v zvezi z odpravninami za prenehanje delovnega razmerja odvisno od tega, kdo je to delovno razmerje odpovedal.

37 Iz tega izhaja, da so vprašanja za predhodno odločanje dopustna.

Vsebinska presoja

38 Predložitveno sodišče s štirimi vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali je treba Direktivo 2008/94 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da neporavnane terjatve delavcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, krije sistem, ki zagotavlja plačilo terjatev delavcev s strani jamstvene ustanove, ustanovljene v skladu s členom 3 te direktive, če je pogodba o zaposlitvi prenehala na pobudo stečajnega upravitelja, likvidacijskega upravitelja ali zadevnega delodajalca, vendar pa izključuje kritje takih terjatev s strani te jamstvene ustanove, če je zadevni delavec podal izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi zaradi dovolj resnih kršitev svojega delodajalca, ki preprečujejo nadaljevanje navedene pogodbe, in je nacionalno sodišče presodilo, da je to izredno odpoved podal upravičeno.

39 Za odgovor na ta vprašanja je treba opozoriti, na prvem mestu, da se v skladu s členom 1(1) Direktive 2008/94 ta direktiva uporablja za terjatve delavcev – ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij – do delodajalcev, ki so plačilno nesposobni v smislu člena 2(1) te direktive.

40 Člen 3, prvi odstavek, navedene direktive določa, da države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo, da jamstvene ustanove ob upoštevanju člena 4 te direktive jamčijo plačilo neporavnanih terjatev delavcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, ki vključujejo – kadar to zahteva nacionalna zakonodaja – odpravnino ob prenehanju delovnega razmerja.

41 Člen 4 Direktive 2008/94 določa, da kadar države članice za jamstvene ustanove omejijo obveznost plačila, določijo dolžino obdobja, v katerem te ustanove plačajo neporavnane terjatve. Določijo lahko tudi zgornje meje za plačila, ki jih izvedejo navedene ustanove.

42 Na drugem mestu, kot je razvidno iz predložitvene odločbe, člen L. 3253-6 zakonika o delovnih razmerjih delodajalcem zasebnega prava nalaga, da svoje delavce zavarujejo pred tveganjem neplačila „zneskov, ki jim pripadajo na podlagi pogodbe o zaposlitvi“.

43 V zvezi s tem je treba ugotoviti, kot je Komisija navedla v svojih pisnih stališčih, da so terjatve, ki izvirajo iz prenehanja pogodbe o zaposlitvi, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, terjatve iz naslova odpravnine ob prenehanju delovnega razmerja v smislu člena 3 Direktive 2008/94.

44 Na tretjem mestu, treba je ugotoviti, da besedilo te direktive v ničemer ne podpira ugotovitve, da lahko država članica izključi jamstvo jamstvene institucije za terjatve delavcev v primeru, ko je pogodba o zaposlitvi odpovedana na pobudo tega delavca zaradi kršitve s strani delodajalca. Direktiva 2008/94 namreč ne določa nobenih razlik pri kritju teh terjatev s strani navedene ustanove glede na to, ali je pogodbo o zaposlitvi odpovedal delavec ali ne.

45 Res je, da vsaka država članica v okviru nacionalnega prava določi odpravnine, ki spadajo na področje uporabe člena 3, prvi odstavek, Direktive 2008/94 (sodba z dne 28. junija 2018, Checa Honrado, C-57/17, EU:C:2018:512, točka 30 in navedena sodna praksa).

46 Vendar za možnost, ki je z navedeno direktivo priznana državam članicam, in sicer da določijo ugodnosti, ki jih krije jamstvena ustanova, veljajo zahteve, ki izhajajo iz splošnega načela enakosti in prepovedi diskriminacije. To načelo zahteva, da se primerljivi položaji ne smejo obravnavati različno, razen če je razlikovanje objektivno utemeljeno (sodba z dne 28. junija 2018, Checa Honrado, C-57/17, EU:C:2018:512, točki 31 in 32 ter navedena sodna praksa).

47 V zvezi s tem je treba poudariti, da za prenehanje pogodbe o zaposlitvi po tem, ko je delavec podal izredno odpoved te pogodbe zaradi dovolj resnih kršitev s strani delodajalca, ki preprečujejo nadaljevanje navedene pogodbe, in je nacionalno sodišče menilo, da je odpoved podal upravičeno, ni mogoče šteti, da prenehanje pogodbe izhaja iz volje delavca, saj je v resnici posledica navedenih kršitev delodajalca.

48 Zato je treba v položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, šteti, da so delavci, ki so podali izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi, v položaju, ki je primerljiv s položajem delavcev, katerih pogodbe o zaposlitvi so prenehale na pobudo stečajnega upravitelja, likvidacijskega upravitelja ali zadevnega delodajalca (glej po analogiji sodbo z dne 28. junija 2018, Checa Honrado, C-57/17, EU:C:2018:512, točka 39).

49 Francoska vlada v pisnih stališčih zatrjuje, da je različno obravnavanje, ki izhaja iz člena L. 3253-8(2) zakonika o delovnih razmerjih, kot ga razlaga Cour de cassation (kasacijsko sodišče), in je odvisno od tega, ali je pogodbo o zaposlitvi odpovedal delavec ali ne, upravičeno za potrebe nadaljevanja dejavnosti podjetja, ohranitve delovnih mest in poplačila obveznosti. Po mnenju te vlade prenehanja pogodb o zaposlitvi na pobudo delavca – kot je izredna odpoved te pogodbe – ki se zgodijo po datumu začetka postopka prisilne poravnave, ne ustrezajo tem potrebam.

50 V zvezi s tem je treba poudariti, da – poleg dejstva, da za prenehanje pogodbe o zaposlitvi, ko delavec poda izredno odpoved te pogodbe, ni mogoče šteti, da izhaja iz volje tega delavca, če je to v resnici posledica kršitev delodajalca, kot je navedeno v točki 47 te sodbe – navedene potrebe ne morejo zmanjšati pomena socialnega cilja Direktive 2008/94.

51 Ta socialni cilj pa je, kot izhaja iz člena 1(1) te direktive v povezavi z njeno uvodno izjavo 3, da se vsem delavcem v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca zagotavlja minimalno varstvo na ravni Unije z izplačilom neporavnanih terjatev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij (sodba z dne 28. junija 2018, Checa Honrado, C-57/17, EU:C:2018:512, točka 46).

52 Glede na vse zgoraj navedeno je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je treba Direktivo 2008/94 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da neporavnane terjatve delavcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, krije nacionalni sistem, ki zagotavlja plačilo terjatev delavcev s strani jamstvene ustanove, ustanovljene v skladu s členom 3 te direktive, če je pogodba o zaposlitvi prenehala na pobudo stečajnega upravitelja, likvidacijskega upravitelja ali zadevnega delodajalca, vendar pa izključuje kritje takih terjatev s strani te jamstvene ustanove, če je zadevni delavec podal izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi zaradi dovolj resnih kršitev svojega delodajalca, ki preprečujejo nadaljevanje navedene pogodbe, in je nacionalno sodišče presodilo, da je to izredno odpoved podal upravičeno.

Stroški

53 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (sedmi senat) razsodilo:

Direktivo 2008/94/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o varstvu delavcev v primeru plačilne nesposobnosti delodajalca

je treba razlagati tako, da

nasprotuje nacionalni ureditvi, ki določa, da neporavnane terjatve delavcev, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi ali delovnih razmerij, krije sistem, ki zagotavlja plačilo terjatev delavcev s strani jamstvene ustanove, ustanovljene v skladu s členom 3 te direktive, če je pogodba o zaposlitvi prenehala na pobudo stečajnega upravitelja, likvidacijskega upravitelja ali zadevnega delodajalca, vendar pa izključuje kritje takih terjatev s strani te jamstvene ustanove, če je zadevni delavec podal izredno odpoved pogodbe o zaposlitvi zaradi dovolj resnih kršitev svojega delodajalca, ki preprečujejo nadaljevanje navedene pogodbe, in je nacionalno sodišče presodilo, da je to izredno odpoved podal upravičeno.

Podpisi